

TRĂNG XA

Trăng có lạc loài không hở trăng
Ở đây mộng cũ cũng ngại ngàn
Những đường những phố xa như ảo
Chỉ mỗi mình ta lạc dấu chân

Trăng có thẹn thùng không hở trăng
Sao mây vương víu mặt hồng nhan
Hỏi người xử nữ mùa yêu cũ
Sao cứ ngại ngần chuyện gối chăn ?

Trăng có u hoài không hở trăng
Đề trăng lấp ló lẩn sau màn
Chắc đêm thiếu phụ buồn chăn gối
Vấn víu thương hoài chút tuổi xanh

Trăng có lạnh lùng không hở trăng
Mà sao sương ướt thấm vai trần
Người đi lỡ hẹn, đêm hờn giận
Nước mắt lạnh vừa máy chéo khăn

Trăng có nhớ nhà không hở trăng
Đề khuya trăng khuất vạt mây Tần
Bỏ người đợi suốt mùa thu lụn
Chẳng chút ân cần đến cố nhân

Thôi thì, quê cũ xa tầm tắp
Trăng theo quê, rồi ... cũng biệt mù .

CAO VỊ KHANH

tranh GREG "LEON" GUILLEMIN